"MÜSLÜMANLAR" dergisinin parasız çocuk ilâvesidir.

Sayı
5
2016

NASREDDİN HOCA

AHMET ÇAKIL

MİSAFİRLER GELDİ

Kardeşini bütün ciddiyetiyle uyardı.

-Lütfen sus! Evde misafirlerimiz var, dedi.

Kardeşi Elif, ağabeyi Mustafa'nın dediklerine bir anlam veremedi. Evde annelerinden başka kimsecikler yoktu.

Küçük Elif haberi yokken binlerinin gelmiş olabileceğini düşünerek misafir odasına koştu. Onun arkasından ağabeyi Mustafa misafir odasına girdi.

Birbirlerine bakıp kaldılar. Odada annesinden başka kimse yoktu. Annesi Kuran okuyordu.

Mustafa elini ağzına götürdü ve sus işareti yaptı. Kardeşinden yanına oturmasını istedi. Elif, ağabeyinin yanına munis bir kedi yavrusu gibi oturdu. Sessizlik içinde annesinin okuyuşunu dinlediler.

Ne kadar da güzel okuyordu. Dinledikçe içlerine bir güzellik doğdu. Annesi gibi güzel Kuran okumayı düşünen Elif annesinin okumayı bitirmesini bekliyordu.

Annesi Kuran okumayı bitirdiğinde ellerini semaya açtı. Çocuklar da ellerini açıp birlikte dua ettiler.

-Misafirlerin geldiğini ben söyledim anneciğim. Öğretmenimiz Celal Bey Kuran okunurken meleklerin evlerimize misafir olduğunu ve okunan Kur'an'ı dinlediklerini söyledi.

-Melekler annemi dinlemeye mi gelmişler, diyerek şaşkınlık içinde etrafına bakındı durdu.

Elif kısa süren suskunluğunun ardından,

- Ben de Kur'an okumak istiyorum, melekler beni de dinlesinler...

Mustafa öğretmeniminden dinlediklerini anlatmaya devam etti:

Peygamberimizin arkadaşlarından Üseyd bin Hudeyr şöyle bir olay yaşamış.

"Bir gün yolculuktan dönerken sahrada geceledim. Yanımda atım ve küçük oğlum Yahya vardı. Oğlumu yatırdım, atımı bağladım ve kendim de Kur'an-ı Kerim okumaya başladım. Biraz okuyunca atım kükreyip şaha kalktı. Okumayı bıraktım; atıma baktım, o anda sakinleşti.

Sonra tekrar okumaya başladım. Tekrar atım şaha kalktı. Oğlumu ezecek diye korktum, okumayı bıraktım. At tekrar sakinleşti. Sonra tekrar başladım, atım yine kükredi ve şaha kalktı.

"Ne oluyor, ne görüyor da ürküyor?" dedim. Başımı kaldırıp semâya baktığımda, daha evvel görmediğim şekilde, başımın üzerinde, içinde yıldızlar gibi pırıltılar olan büyük bir nur halkası gördüm.

Sabah erken Medine'ye döndüğümde geceki manzarayı Rasulüllah (s.a.s.)'e anlattım. Allah'ın resulü Efendimiz (s.a.s.):

"Ey Üseyd ! Sen bir yerde Kur'an-ı Kerim okursun da orada yalnız olduğunu mu zannedersin? O gördüğün nur halkası, Allah'ın nuru, içindeki yıldızlar gibi parlayanlar da Allah'ın melekleridir. Şayet sen sabaha kadar okusaydın seninle beraber olurlardı." buyurdular. (Terğıp, C. 3. Sh. 274)

Mustafa'yı soluksuzca dinleyen Elif annesine döndü, bir bilge edasıyla,

- Anneciğim, melekleri misafir odasında ağırlamak için mi Kur'an-ı Kerim'i burada okudun, dedi.

Elifin sorusuyla annesinin gözleri parladı. Ağabeyi Mustafa: -Her şeyi de bilirmiş akıllı bıdık, diyerek kardeşine takıldı. Kuran ile ilgili bu konuşmaların ailede oluşturduğu sevgi sarmalı görülmeye değerdi.

konuşan günlük

Esra Serdaroğlu

HAYATI İSTEDİĞİN RENGE BOYA

Sevgili Günlük

Arkadaşım Ayça bugün çok düşünceliydi. Annesinin çalıştığı şirkette bir hırsızlık olmuş; aşçının maaşı çalınmış. Ayça'nın annesi hırsızın kim olduğunu biliyormuş, fakat bunu söylerse işten atılmaktan korkuyormuş. Çünkü hırsızlığı yapan, patronun oğluymuş. Konuşsa bir türlü, sussa bir türlü... Off, ne karışık bir durum! Gel de çık işin içinden!..

Canım Arkadaşım,

Ayça'nın annesi gerçekten zor durumda. Ama bir seçim yapması lazım, değil mi!

Kur'an'da diyor ki:

"Ey iman edenler! Adaleti titizlikle ayakta tutan, kendiniz, ana-babanız ve akrabanız aleyhine de olsa Allah için şahitlik eden kimseler olun. Zengin olsunlar, fakir olsunlar, Allah onlara daha yakındır." (Nisa 135)

Ayeti tekrar tekrar oku. Ne anlıyorsun? Yakınlarımıza ya da kendimize zarar gelecek olsa bile Allah için şahitlik etmemiz isteniyor. Öyleyse Ayça'nın annesi de gidip patronuna gerçeği söyleyecek. Patronu eğer dürüst bir adamsa onu işten çıkarmaz. Fakat dürüst bir adam değilse oğlunun suçunu bilen birini işten atabilir.

Ama unutma, her canlının rızkını Allah verir. Yani Ayça'nın annesinin patronu sadece bir aracıdır. Senin babanın maaşını veren de sadece bir aracıdır. İnsan çalışır, Allah da ona mutlaka rızkını gönderir.

Sen sen ol, doğrudan şaşma! Gördüğün yanlışları düzeltmezsen bir gün mutlaka sen de zarar görürsün. Bir karıncanın canını bilerek yakarsan birgün birileri de senin canını yakar.

Sen yaşlı marangozun hikâyesini biliyor musun? Dinle bak, anlatayım:

Ev yaparak para kazanan bir marangoz varmış, artık emekli olmak istiyormuş. Patronuna ayrılmak istediğini söylemiş. Patron, yıllardır birlikte çalıştığı işçisinden son bir şey rica etmiş. "Bana iyilik olarak son bir ev yapar mısın?" demiş. Yaşlı marangoz, patronunun bu isteğini kabul etmiş. İşe girişmiş fakat isteksiz yaptığı çok belliymiş. Baştan savma bir işçilik yapmış, kalitesiz malzeme kullanmış. Yıllardır emek verdiği sanatına maalesef böyle son vermiş. Evi tamamladıktan sonra, patronu anahtarı yaşlı marangoza uzatmış ve "Bu ev senin." demiş. "Sana benden hediye…" Marangoz çok şaşırmış, utanmış; fakat artık yapacak bir şey yokmuş.

İşte böyle!..

Marangoz, yaptığı evin kendi evi olduğunu bilseydi böyle mi yapardı? Biz de yaşarken bir yandan kendi hayatımızı kurarız. Yaptığımız her işle, her davranışımızla aslında kendi evimizi yaparız.

Şimdi söyle bakalım, sen nasıl bir evde oturmak istersin?

Arkadaşın Günlük

ışıldak

Feyza Güner

Diyor ki

Hz. Muhammed (s.a.s.):

"İnsanların en çok aldandıkları (değerini bilmedikleri) iki şey: Sıhhat ve boş vakittir."

Sağlık ve Zaman

Elimizden gidince değerini anladığımız
İki şey...

Farkına varamıyoruz
Sağlıklı olmanın ne demek olduğunun,
O yüzden de kıymetini bilemiyoruz.
Yeterince dikkat etmiyoruz sağlığımıza,
Hastalanmanın ne demek olduğunu
Ancak hastalanınca anlıyoruz.

İştahımız kesilince
O çok sevdiğimiz yiyecekleri bile
Canımız çekmiyor.
Kendimizi hep yorgun hissediyoruz;
Yatağımızdan kalkmaya,
Konuşmaya bile güç yetiremiyoruz.
Arkadaşlarımız oyun için çağırdıklarında
Duymuyoruz bile neredeyse...
Sağlıklı olmak ne demek,
İşte o zaman anlıyoruz.
Gözlerimiz küçülmüş
Başımız, karnımız ağrıyorken,
Yatağımızda büzülmüş yatarken
Anlıyoruz.
Anlıyoruz ki sağlık,
En büyük nimetmiş...

O halde dikkat etmeliyiz:
Çikolata, şeker, gofret, bisküvi gibi
Hani bizim o çok sevdiğimiz,
Büyüklerin ise abur-cubur dedikleri şeyler...
İşte onları yerken abartmamalıyız.
Ve bunları açken değil, yemekten sonra
yemeliyiz.

MEKKE VE MEKKELİLER

Mekke şehri, kara taşlarla kaplı sıra dağlar arasında uzayıp giden bir vadide bulunmaktadır. Burada ekilecek verimli topraklar yoktur. Dolaydaki dağlar şakır şakır taşlarla örtülüdür.

Mekkenin temelleri İbrahim aleyhisselâm zamanında atılmıştır İbrahim a.s. ve eşi Sare'nin uzun yıllar çocukları olmadı. İbrahim a.s. yaşlandıkça bir de çocuğu olmasını çok istiyordu. Bunun için Allaha dua etti, yalvardı. Eşi Sare de bir çocukları olmasına razıydı. Onun için o güne kadar hizmetçileri olan Hazret-i İsmail aleyhisselâm zamanla curhunlular arasında büyüdü, çok güzel Arapça öğrendi. Vakti gelince onlardan bir kız alıp evlendi. Annesi Hacer artık 90 yaşına gelmişti ve o yıl vefat etti.

Şam taraflarında yaşayan İbrahim a.s. İsmaili ve Haceri görmeyi merak etti, onları görmeye geldi, fakat Hz. Haceri görmesi nasip olmadı. O günlerde yıkılmış olan Kâbenin temellerini buldu ve oğlu İsmail ile onu yeniden yapmayı kararlaştırdılar. Bina gün günden yükseldi. Daha sonra Cennet taşlarından olan Hacer-ül Esved (Kara taş) İsmail a.s. tarafından bulunarak Kâbenin bir köşesine yerleştirildi. Kâbenin yapımı bittikten sonra Hz. İbrahim ve Hz. İsmail onu yedi defa dolaştılar. Buna "tavaf etmek" denildi.

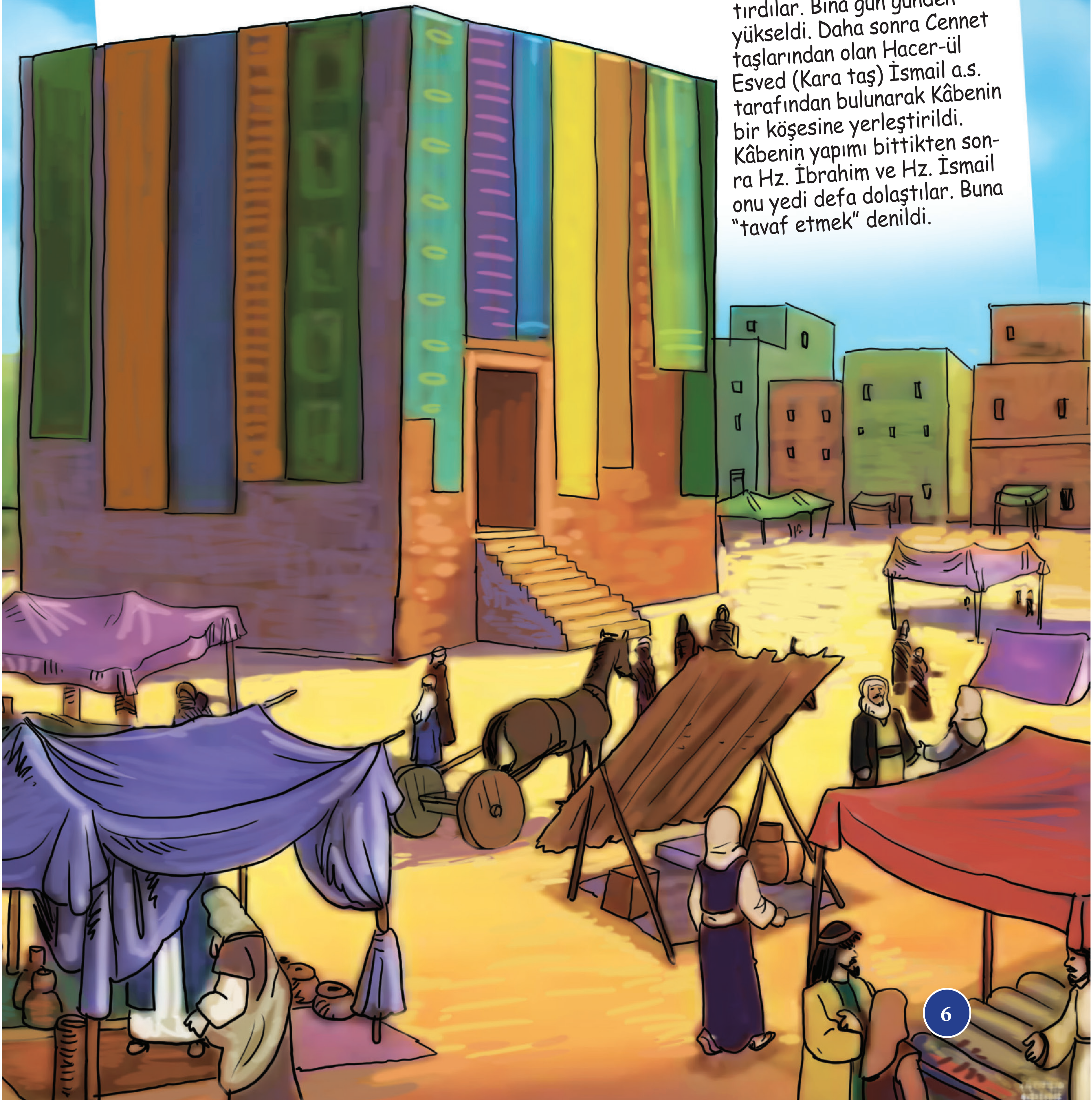

KÂTİP ÇELEBİ

Rukiye OKLAN/ Ragıb DERİN

Dedeciğim "yazan, yazıcı" anlamındaki sözcük "k" ile başlıyor.

- Kâtip!
- Evet ya, şimdi hatırladım.
- Biliyor musun, dede, bu isimde bir âlim vardı, okulda öğrenmiştik ama unuttum kim olduğunu!
- Hazineyi kaybettin desene!
- Maalesef dede!
- O zaman sandık başına, nasibin turuncuda.
- Yaşasın! Bayılıyorum şu hazine sandığına mandalinaya da... Turuncu deyince aklıma geldi.

1609'da İstanbulda doğdu. Asıl adı Mustafa bin Abdullah'tır. Orduda kâtiplik yaptığı için Kâtip Çelebi diye anılmaktadır. Altı yaşından itibaren dini ilimler eğitimi almış, Kur'ân'ın yarısını ezberlemiştir. Ayrıca sanatının incelikleriyle ilgili ders almış iyi derecede Arapça, Farsça ve Latince öğrenmiştir. On dört yaşına gelince orduda kâtiplik yapan babası onu yanına almış ve yetiştirmiştir. Nihayet, Kâtip Çelebi de babası gibi bir ordu kâtibi olmuştur. Osmanlı ordusuyla beraber katıldığı pek çok seferde ordu defterlerini tutmuştur. Bu defterlerde ordu ve savaşla ilgili bilgiler yer almaktadır.

Sefer sırasında gördüğü yerlerle ilgili bilgileri ünlü coğrafya eseri Cihannümâ'da okurlarıyla paylaşmıştır.

Ayrıca sefer için gittikleri yerlerdeki kütüphaneleri gezmiş, sahaflardan kitap toplamış; okuduğu eserlerden tuttuğu notlarla ünlü biyografi eseri Keşfü'z-zünün'u yazmıştır.

Girit seferi sırasında haritacılığı öğrenmiş, sık hastalandığı yıllarda tıp kitaplarını incelemiş, bu bilgilerini kitaplarında kullanmıştır.

Çalışkan, az konuşan çok yazan, iyi huylu biri olarak bilinen Kâtip Çelebi geride 20'den fazla eser bırakarak 1657'de İstanbulda vefat etmiştir.

- Ömrü savaş meydanlarında geçmiş bir âlim. 20'den fazla eser. Gerçekten çok çalışkanmış.

- Dede, "biyografi" ne demek?
- İnsanların hayat hikayelerini anlatan eserlere denir, kızım. Kâtip Çelebi biyografik eseri Keşfü'z-zünün'da on bine yakın yazarı tanıtır.
- Peki "sahaf" nedir?
- Eski kitapların alınıp satıldığı yerlere denir.
- Bundan sonra ben de okuduklarım ve gördüklerimle ilgili notlar tutacağım, dedeciğim!

MİZAH Sayfası

Zeynep Sarıtaş

DUVAR YAZILARI

HERKES SUSSUN, SADECE KENDİMİ DİNLEYECEĞİM.

HER ŞEYİ BİLMENE GEREK YOK, HADDİNİ BİLSEN YETER.

ÇAYDANLIK NE KADAR HAVALI OLSA DA BARDAĞIN ÖNÜNDE EĞİLİR.

OLAY ANINDA KENDİNİZDE MİYDİNİZ? YOOO, AMCAMLARDAYDIM!

AYAĞINI YORGANINA GÖRE UZAT YOKSA SİVRİSİNEK ISIRIR.

AMACIN HER ZAMAN BİR BEDEN BÜYÜK OLSUN Kİ ONA GÖRE GELİŞ.

BANA BU DÜNYADAN SAĞ ÇIKAMAYACAKMIŞIZ GİBİ GELİYOR.

SAAT KAÇ? KAÇAMAZ, KORDONU BAĞLI!

HOCAM, CEVABI BİLMİYORUM AMA SORUNUZA HAYRAN KALDIM.

ÇİÇEK Mİ, PİRİNÇ Mİ!

Amerikalı iş adamı, bir Çinliye alay ederek sormuş:

- Ölüleriniz, mezarlarına koyduğunuz pirinçleri ne zaman yiyecek?
Çinli başını kaldırmadan cevap vermiş:
- Sizin ölüleriniz, koyduğunuz çiçekleri kokladığı zaman!..

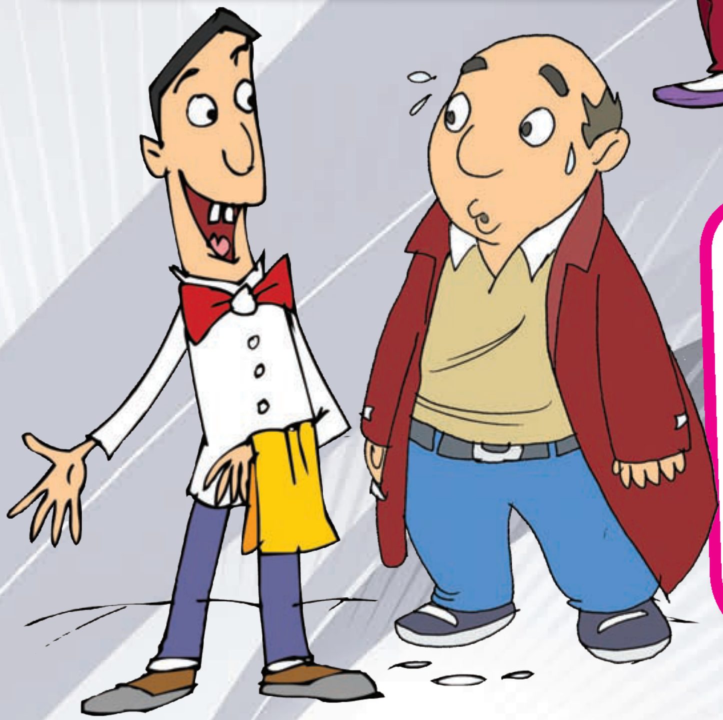

NE ALIRSINIZ?

Yahya Kemal bir yokuşu çıkıncaya kadar nefes nefese kalır. Yokuşun sonundaki lokantadan bir garson seslenir:
-Buyrun beyim, ne alırsınız?
Yahya Kemal tebessümle,
-Evlat, müsaade edersen bir nefes alacağım.

TEDAVİ

Zamane gençlerinden biri, bir toplantıda Mehmet Akif'i küçük düşürmek için,
- Siz baytardınız, değil mi? demiş.
Akif, istifini bozmadan şu cevabı vermiş:
- Evet, bir yeriniz mi ağrıyordu?

BİLMECE

Gün boyunca sorup her defasında farklı cevaplar aldığımız soru nedir?
(saat kaç?)

ŞAŞIRTMACA

Yağmur yağarsa raylar ıslanır.

Yağmur yağar, saraylar ıslanır

bil-bul-çöz

Arkadaşlar,
iki resim
arasındaki
7 farkı
bulabilir misiniz?

Aşağıdaki gölgeler
arasından,
bozayının siluetini
bulabilir misiniz?

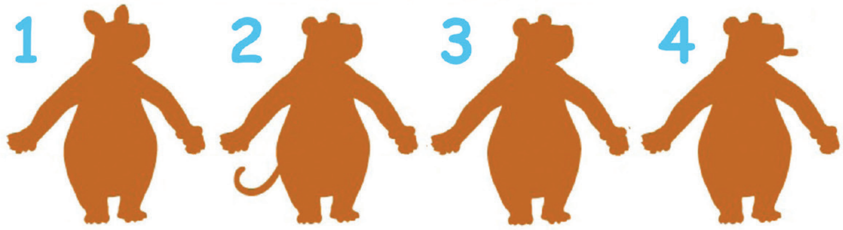

Цветя или ориз

Американски бизнесмен искал да се подиграе с един китаец и го попитал:

- Кога вашите мъртъвци ще изядат ориза, който слагате по гробовете им?

Китаецът отговорил без да повдигне глава:

- Когато вашите мъртъвци помиришат цветята, които поставяте при тях!

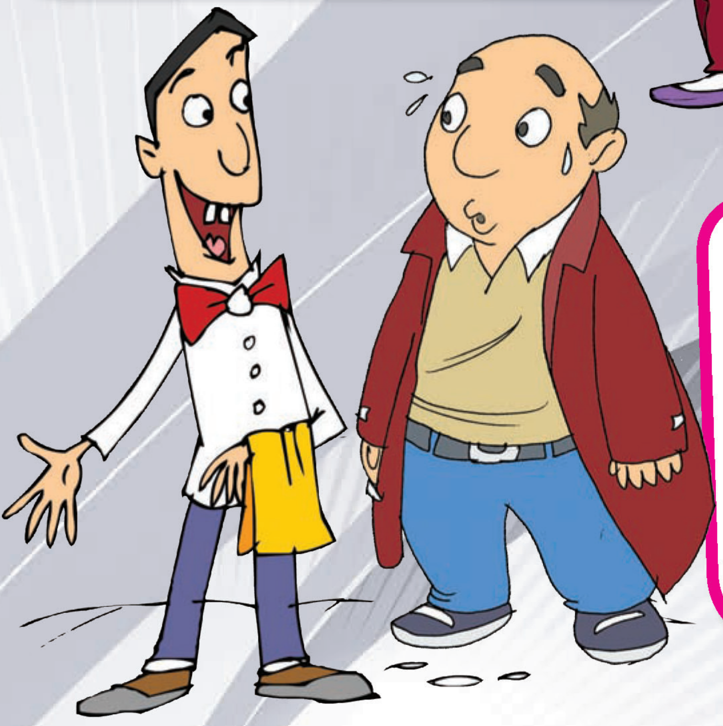

КАКВО ЩЕ ВЗЕМЕТЕ?

Когато възпълничкият поет Яхия Кемал изкачил баира, спрял да си отдъхне. От отсрещната закусвалня дотичал келнер и го попитал:

- Заповядайте, господине! Какво ще вземете?
- Позволи ми, сине, първо да си взема дъх! - отговорил поетът,

ЛЕК

Един младеж задал следния въпрос на поета Мехмед Акиф, за да го унизи:

- Вие бяхте ветеринарен лекар, нали?

Поетът спокойно му отговорил:

- Да! Да не би нещо да ви боли?

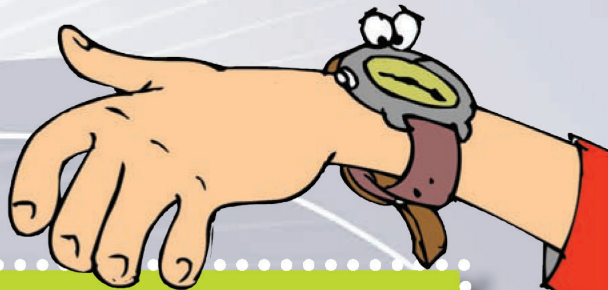

РАЗГОВОР

Попитали известния философ Фараби:

- Как трябва да се постъпва при хора, които говорят много?
- Като ги слушате накратко! - отговорил философът.

НАДПИСИ ПО СТЕНИТЕ

ВСИЧКИ ДА МЪЛЧАТ. ИСКАМ ДА ЧУЯ СЕБЕ СИ!

Колкото и горд да е чайника, пак се навежда пред чашата!

Не е необходимо да знаеш всичко. Знай само възможностите си!

Протегни си краката според юргана, иначе комари ще те хапят!

ВИНАГИ СЕ ЦЕЛИ ПО ВИСОКИТЕ ТЕЛА, ЗА ДА СЕ РАЗВИЕШ КАТО ТЯХ.

Струва ми се, че няма да се отървем живи от този свят.

Винаги мечтай да си по-висок от ръста си...

... за да можеш да израснеш по-висок....

Учителю, отговора не зная, но въпросът ви беше удивителен!

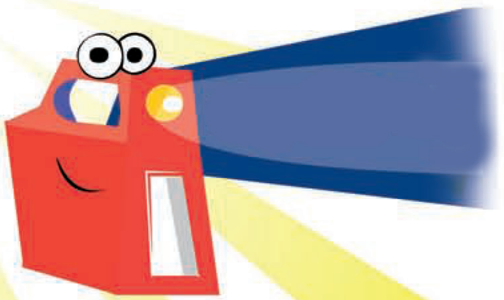

ХЗ. МУХАММЕД (с.а.с) НИ ПОВЕЛЯВА:

„Има две неща, по които хората се подвеждат /които не оценяват/: Това са здравето и свободното време.

Преди да седнем да се храним, трябва да измиваме ръцете си. Това се прави и след посещение в тоалетната. Това са основните предпазни мерки, които предприема всеки за здравето си. А свободното време? Правилно ли го оползотворяваме?

Трябва много добре да се оползотворява свободното време, да се занимаваме с полезни неща и дейности, да не отлагаме работите си за после. Да се научим да усвояваме знанията си преди изпитите, старателно да подготвяме задачите си. Да се грижим за дрехите и обувките си, които носим и да знаем, че не бива времето ни да минава само пред телевизора.

Трябва да знаем, че за всяко нещо има време. А за да не съжаляваме за напразно изгубеното време, добре е навреме да свършим онова, което е необходимо да се направи.

Нека да знаем цената както на здравето, така и на свободното си време, за да не бъдем от губещите!

Рукие Оклан / Рагъб Дерин

КЯТИБ ЧЕЛЕБИ

- Дядо, каза Емине - можеш ли да ми кажеш дума, която започва с «К» и да означава пишещ, писател?

- Кятиб бе, моето момиче!

- Ех, браво, дядо! Сега си спомних и аз! Дядо, нали имаше един известен писател или пътешественик с това име, кой беше той?

- Нима си забравила?

- За съжаление, да!

- Тогава включи компютъра и виж!

- Браво! Чудно нещо е това компютъра. Когато не се сещах за мандарини, написах «оранжеви плодове» и хоп! Сега чета за човека:

„Роден е през 1609 година в Истанбул. Истинското му име е Мустафа бин Абдулах. Тъй като служел като писар в армията, наричали го Кятиб Челеби. От шестгодишна възраст започнал да се занимава с религиозни науки. Знаел наизуст половината от Корана. Освен това получил е образование и във връзка с работата си. Знаел достатъчно добре арабски, персийски и латински.

Когато станал на шестнайсет години, баща му, който служел като писар в армията, го взел при себе си и го въвел в тънкостите на работата. Най-сетне той също израснал като кятиб, писар в армията, какъвто бил баща му. При различните походи той водел книгите по разходите и други. Местата, които видял тогава, Кятиб Челеби описал в книгата си «ДЖИХАННЮМА» /Описание на света/.

Освен това посещавал библиотеките и книжарниците, купувал ценни книги от антикварите и най-значимите бележки от тях събрал в книгата си «КЕШФИ-З ЗЮНУН» /Открития на очакванията/.

По време на похода в Крит се запознал и научил картографията, а когато се разболял, изследвал книгите по медицина и знанията, които черпел от тях описал в книгите си. Известен бил като много трудолюбив, тих, кротък и даровит, който оставил след себе си над 20 книги. Починал през 1657 г. в Истанбул. Между другото, описал е и някои градове, които посетил в българските земи. Може да се каже, че той е учен, чиито живот преминал в походи по бойните полета.

- Дядо, а какво е «биография»?

- Това е описание на живота на отделните хора. В биографичната книга на Кятиб Челеби има справки за близо десет хиляди автори.

- А какво значи «антиквар»?

- Това са хората, които изкупуват и продават ценни стари книги.

- Отсега нататък и аз ще водя записки за нещата, които съм видяла и книгите, които съм чела!

Скъпи приятели, майката на Айча изпаднала в много деликатна ситуация. Но все нещо трябвало да предприеме, нали? А в Корана се казва:

„О, вярващи, бъдете твърди в справедливостта, свидетели в името на Аллах, дори и срещу вас самите или срещу родителите и най-близките! Дали е богат или беден - Аллах е най-достоен за всеки от тях!" /ен-Ниса, 135/

Прочетете няколко пъти айета. Какво разбрахте? В него се повелява, че трябва да свидетелстваме в името на Аллах, дори да е в наша вреда и на близките ни. Следователно и майката на Айча ще трябва да отиде и каже истината на собственика на фирмата. Ако той е честен, не би я отстранил от работа. Ако обаче не е почтен може да отстрани всеки от фирмата, който знае за вината на сина му.

Но ти не забравяй, Аллах осигурява прехраната на всяко Свое създание. В случая собственикът на фирмата е само посредник. Този, който плаща заплатата на баща ти, е също посредник. Щом човекът се труди, Аллах непременно ще осигури прехраната му.

Затова ти остани верен на себе си и не се отделяй от истината! Ако не поправиш грешките, на които си бил свидетел, знай, че рано или късно и теб ще те постигнат. Ако стъпиш върху една мравка, все някой ден и върху теб ще стъпят!

Вие знаете ли приказката за стария зидар? Ще ви я разкажа:

Имало едно време един зидар, който изкарвал прехраната си като строял домове за хората. Решил вече да се пенсионира. Отишъл и го казал на чорбаджията си, при който работел дълги години. А той го помолил: «Можеш ли да ми построиш един последен дом като добрина за мене?»

Старият зидар приел молбата на господаря си. Заел се с работата, но му личало, че го прави без желание. Работел през пръсти като използвал некачествени материали. За голямо съжаление, така приключил своя занаят, на който отдал толкова години от живота си. След като довършил дома, собственикът подал ключовете на стария зидар и му казал:

- Този дом ще бъде твой!. Той е дар от мен на теб!

Зидарят много се засрамил, но нямало какво да прави...

И така, ако майсторът зидар е знаел, че този дом ще бъде за него, щеше ли да постъпи така? Така и ние докато живеем, от една страна съзиждаме своя живот, а от друга - на другите. Ала с всичко, което правим, всъщност изграждаме собствения си дом!

А сега решете: В какъв дом бихте желали да живеете?

ОЦВЕТИ ЖИВОТА ПО ТВОЙ ВКУС!

Днес Айча се беше замислила дълбоко. Във фирмата, където работеше майка ѝ, станала някаква кражба. Откраднали заплатата на главния готвач. Майка ѝ знаела кой е крадеца, но се страхувала да го изкаже, за да не я уволнят от работа. Защото парите били откраднати от сина на собственика на фирмата. Тя се чудела какво да прави и как да постъпи? Да изкаже или не? Сложна ситуация. Как да се реши проблема?

ИМАМЕ ГОСТИ

Той съвсем сериозно предупреди сестра си:

- Моля ти се, мълчи! Имаме гости!

Елиф не разбра какво точно искаше брат й Мустафа. А вкъщи нямаше никого, освен майка им. Малката Елиф си помисли, че може да са дошли хора, без да ги е усетила. Затова изтича да види има ли някой в гостната стая. След нея влезе и Мустафа.

В стаята нямаше никой, освен майка им, която четеше Корана. Мустафа вдигна ръка и с пръст направи знак Елиф да не се обажда. После я покани да седне до него. Елиф като кротко котенце седна до брат си тихо и смирено започнаха да я слушат.

А как хубаво четеше тя! Колкото повече я слушаха, толкова по-ведро им ставаше в душите. Как само Елиф искаше да се научи да чете като нея!

Когато майка им спря да чете, повдигна двете си ръце към небето. Те също отвориха длани и започнаха да се молят с нея.

- Аз й казах, че имаме гости, мамо! Днес нашият учител по вероучение ни извести, че когато се чете Коран в някой дом, там веднага пристигат меляикета на гости и започват да слушат Корана.

- Нима у нас са дошли меляикета да слушат как майка чете Корана? - попита Елиф и започна да се оглежда наоколо с учудване. Когато не видя нищо друго в стаята, тя рече:

- И аз искам да чета като майка, нека ангелите да слушат и мене.

Брат й продължи да разказва това, което бе чул от учителя им:

- Един от сахабиите, приближени на Пейгамбера ни веднъж преживял следното: Както се връщал от далечно пътуване, наложило му се да нощува в пустинята. С него бил малкият му син Яхия и конят им.

Той го завързал и седнал да чете Коран-и Керим. Подир малко станал неудържим, изправял се на задните си крака. Човекът спрял да чете. Погледнал го, а той вече се укротил. После отново взел да чете, а конят започнал да буйства. Човекът се уплашил да не би да прегази детето му и спрял. Конят се усмирил. После пак се зачел, а той отново забуйствал.

„Какво му става на този кон? Какво вижда та се плаши?“ - си казал човекът. След това вдигнал глава и погледнал към небето. А там видял как голяма сияйна колесница с блестящи звезди се издига над главата му.

Сутринта, когато пристигнал в Медина, той отишъл направо при Расулюллах и му разказал какво е преживял. Аллаховият Пратеник му рекъл:

- Ти, когато някъде четеш Корана, си мислиш, че си сам ли? Онази сияйна колесница, която си видял ти, е било сиянието на Аллах, а звездите – меляикетата Му. Ако си продължил да четеш до сутринта, те щели да стоят край теб и да те слушат. Именно тях е усещал конят ти!

Елиф, която безмълвно слушаше брат си, се обърна към майка си и я попита:

– Мамо, ти затова ли четеше Корана в гостната, за да дойдат меляикетата при теб?

При този въпрос очите на майка й заблестяха, а брат й каза:

– Нашата малка хитруша е разбрала всичко!

Атмосферата, която породила четенето на Корана в семейството била удивителна.

Дуран ЧЕТИН

Насреддин Ходжа

Хилял

Безплатно детско приложение на сп. “МЮСЮЛМАНИ”

Брой
5
2016